

DOR: 20.1001.1.23223243.2021.19.1.29.0

اثر روش‌های خاک‌ورزی و مصرف کود نیتروژن بر عملکرد و کیفیت علوفه تریتیکاله
(*X Triticosecale* Wittmack) در زراعت دوم پس از برداشت برنج
Effect of tillage methods and nitrogen fertilizer application on forage yield and
quality of triticale (*X Triticosecale* Wittmack) following rice harvest

سیدرضا سیدی^۱، المیرا محمدوند^۲، مریم حسینی چالشتی^۳ و محمد ربیعی^۴

چکیده

سیدی، س.ر.، ۱. محمدوند، م. حسینی چالشتی و م. ربیعی. ۱۴۰۴. اثر روش‌های خاک‌ورزی و مصرف کود نیتروژن بر عملکرد و کیفیت علوفه تریتیکاله (*X Triticosecale* Wittmack) در زراعت دوم پس از برداشت برنج. نشریه علوم زراعی ایران. ۲۷ (۱): ۱۶۵-۱۷۹.

تعیین حد بهینه مصرف کود نیتروژن و انتخاب روش مناسب خاک‌ورزی در اراضی شالیزاری، یکی از عوامل مهم و تأثیرگذار در افزایش موفقیت در زراعت دوم گیاه تریتیکاله رقم پاژ پس از برداشت برنج است. به‌منظور تعیین میزان مناسب مصرف کود نیتروژن و روش مطلوب تهیه بستر بذر، آزمایشی به‌صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه پژوهشی مؤسسه تحقیقات برنج کشور- رشت در سال‌های زراعی ۱۴۰۰-۰۱ و ۱۴۰۱-۰۲ اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل خاک‌ورزی در سه سطح (بدون خاک‌ورزی، کم‌خاک‌ورزی و خاک‌ورزی متداول) به‌عنوان عامل اصلی و مصرف کود نیتروژن در پنج سطح (صفر، ۴۶، ۹۲، ۱۳۸ و ۱۸۴ کیلوگرم در هکتار از منبع اوره) به‌عنوان عامل فرعی بودند. نتایج نشان داد که کمترین تعداد روز تا سبز شدن گیاهچه (۸/۸ روز) و بیشترین تراکم بوته در زمان برداشت (۲۴۶ بوته در مترمربع) و عملکرد علوفه تر (۳۸/۴ تن در هکتار) در تیمار خاک‌ورزی متداول حاصل شد. بیشترین ارتفاع بوته (۱۵۴/۹ سانتی‌متر)، تعداد پنجه (۵/۱)، تراکم بوته (۲۵۴ بوته در مترمربع)، عملکرد علوفه تر (۴۵/۲ تن در هکتار) و محتوای پروتئین علوفه (۱۷/۷ درصد) در تیمار ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار حاصل شد. بیشترین عملکرد علوفه خشک (۱۴/۷ تن در هکتار) و عملکرد پروتئین (۲۶۳۰/۳ کیلوگرم در هکتار) در تیمار خاک‌ورزی متداول و مصرف ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به‌دست آمد که تفاوت معنی‌داری با تیمار کم‌خاک‌ورزی و مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار نداشت. نتایج این آزمایش نشان داد که تیمار کم‌خاک‌ورزی و مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن از نظر تولید عملکرد علوفه تر و خشک تریتیکاله در اراضی شالیزاری پس از برداشت برنج نسبت به سایر تیمارها برتری داشت.

واژه‌های کلیدی: تریتیکاله، تناوب زراعی، شالیزار، عملکرد علوفه و کم‌خاک‌ورزی

این مقاله مستخرج از رساله دکتری نگارنده اول می‌باشد

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۲/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۷/۱۹

۱- دانشجوی دکتری دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۲- استادیار دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران (مکاتبه کننده، Mohammadvand@guilan.ac.ir)

۳- دانشیار بخش تحقیقات اصلاح و تهیه بذر، مؤسسه تحقیقات برنج کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

۴- محقق بخش تحقیقات اصلاح و تهیه بذر، مؤسسه تحقیقات برنج کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

Effect of tillage methods and nitrogen fertilizer application on forage yield and quality of triticale (*X Triticosecale* Wittmack) following rice harvest

Seyedi, S.R.¹, Mohammadvand, E.², Hosseini Chaleshtori³ and Rabiee, M.⁴

ABSTRACT

Seyedi, S.R. Mohammadvand, E., Hosseini Chaleshtori and Rabiee. M. 2025. Effect of tillage methods and nitrogen fertilizer application on forage yield and quality of triticale (*X Triticosecale* Wittmack) following rice harvest. **Iranian Journal of Crop Sciences**. 27(1): 165-179. (In Persian).

Introduction: Triticale (*X Triticosecale* Wittmack) is a cereal crop that can be cultivated in rotation with rice. The occurrence of early autumn rainfall and lack of sufficient opportunity and time for land preparation are some of the problems of second crop cultivation following rice harvest. By reducing soil tillage, it is possible to increase soil water content, and improve soil structure, and aeration. It was assumed that triticale cultivars under conditions of increasing nitrogen fertilization will respond differently to tillage methods. For this purpose, the experiment was conducted to determine the optimal amount of nitrogen fertilizer application and choosing the appropriate tillage method for growing triticale crop in rotation with rice.

Materials and Methods: To study the effect of tillage methods and nitrogen fertilizer application rates on morphological traits and biological yield of triticale cv. Pazh, a field experiment was carried out as split plot arrangements in randomized complete block design with three replications in the research site of Rice Research Institute of Iran (RRII), Rasht, Iran, in 2021-22 and 2022-23 growing seasons. Experimental factors were tillage methods as main plot at three levels (no-tillage, minimum tillage, and conventional tillage) and nitrogen fertilizer application rates as subplots at five levels (0, 46, 92, 138 and 184 kg N ha⁻¹ from urea source).

Results: Results showed that the shortest days to seedling emergence (8.8 days), highest plant density (246 plant.m⁻²) and highest fresh forage yield (38.4 ton.ha⁻¹) were obtained in conventional tillage plots. Highest plant density (254 plant.m⁻²), plant height (154.9 cm), number of tillers (5.1), fresh forage yield (45.2 ton.ha⁻¹) and protein content (17.7 %) were obtained by application of 184 kg N ha⁻¹. The highest dry forage yield (14.7 ton.ha⁻¹) and protein yield (2630.3 kg.ha⁻¹) were obtained through combined treatment of conventional tillage and application of 184 kg N ha⁻¹, which was not significantly different from the combined treatment of the minimum tillage and application of 138 kg N ha⁻¹.

Conclusion: Overall, the results of this experiment showed that using the combined treatment of the minimum tillage and the application of 138 kg N ha⁻¹ improved fresh and dry forage yield of triticale. This finding is very important for providing proportion of the livestock and poultry feed, increasing farmers' income as well as improving sustainability in production by including triticale in as a forage crop rotation in monoculture paddy field.

Key words: Crop rotation, Minimum tillage, Paddy field and Triticale

Received: May, 2025 Accepted: October, 2025

1. PhD Student, University of Guilan, Rasht, Iran

2. Assistant Prof., University of Guilan, Rasht, Iran (Corresponding author, ✉ Mohammadvand@guilan.ac.ir)

3. Associate Prof., Rice Research Institute of Iran (RRII), Agricultural Research, Education, and Extension Organization (AREEO), Rasht, Iran

4. Researcher, Rice Research Institute of Iran (RRII), Agricultural Research, Education, and Extension Organization (AREEO), Rasht, Iran

مقدمه

تریتیکاله (*X Triticosecale* Wittmack) یک گیاه دو منظوره دانه ای و علوفه ای است که از دورگ گیری گندم (*Triticum aestivum* L.) به عنوان پایه مادری و چاودار (*Secale cereal* L.) به عنوان پایه پدری به وجود آمده است. با توجه به اینکه بخش زیادی از مواد غذایی مورد نیاز دام از طریق واردات تأمین می شود، یکی از راهکارهای تأمین بخشی از جیره غذایی مورد نیاز دام در داخل کشور، توسعه زراعت گیاهان علوفه ای نظیر تریتیکاله در تناوب با برنج است. اغلب اراضی شالیزاری شمال کشور که دارای پتانسیل زراعت تریتیکاله پس از برداشت برنج هستند، در شش ماه دوم سال به صورت نکاشت باقی می ماند. کشت تریتیکاله پس از برداشت از برنج، ضمن ایجاد اشتغال، باعث استفاده مؤثر از زمین و بارندگی های پاییز و زمستان، کاهش جمعیت آفات و بیماری ها در زراعت بعدی و افزایش درآمد کشاورزان شده و به پایداری تولید برنج کمک قابل توجهی خواهد نمود (Rabiee et al., 2024). در بین عناصر غذایی مورد نیاز گیاه که به شکل کود مصرف می شوند، نیتروژن به عنوان اولین و مهم ترین عنصر محسوب می شود که در اغلب فرآیندهای گیاهی نقش دارد. نتایج ارزیابی اثر سطوح کود نیتروژن بر عملکرد و کیفیت دانه و علوفه تریتیکاله نشان داد که بیشترین تعداد سنبله، تعداد دانه در سنبله، عملکرد زیستی، عملکرد و پروتئین دانه در تیمار ۱۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار حاصل شد (Al-Hakam and Abdul-Alwahid., 2024). در یک آزمایش در باره اثر مقادیر کود نیتروژن و فسفر بر عملکرد علوفه تریتیکاله رقم جوانیلو در اراضی شالیزاری مؤسسه تحقیقات برنج کشور، مقدار ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن به عنوان بهترین تیمار کودی گزارش شد (Rabiee et al., 2015). گزارش شده است که افزایش مصرف نیتروژن تا ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار، باعث افزایش عملکرد زیست توده تریتیکاله از ۱۴ به

۱۷/۵ تن در هکتار و محتوای نیتروژن آن از ۱/۳ درصد به ۱/۴ شد (You et al., 2023). افزایش عملکرد علوفه خشک تریتیکاله با مصرف کود نیتروژن توسط سایر محققان نیز گزارش شده است (Zhang et al., 2025). با توجه به سنگین بودن بافت خاک و بارندگی های زیاد در فصل پاییز در استان گیلان، انجام شخم کامل در اراضی شالیزاری علاوه بر مصرف انرژی و هزینه های مرتبط با آن، باعث تأخیر و یا از دست رفتن فصل کشت و فشردگی و تخریب ساختمان خاک می شود. بنابراین، زراعت گیاهان بعد از برداشت برنج در اراضی شالیزاری، مستلزم کم خاک ورزی به دلیل محدودیت زمانی برای تهیه بستر بذری می باشد. ربیعی و همکاران (Rabiee et al., 2020) با ارزیابی مقادیر کود نیتروژن و روش های خاک ورزی گزارش کردند که تیمارهای خاک ورزی متداول و کم خاک ورزی با مصرف ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن، بیشترین کارایی زراعی، کارایی مصرف، کارایی فیزیولوژیک نیتروژن و بازیافت ظاهری نیتروژن را در زراعت کلزای علوفه ای - دانه ای داشتند. نتایج یک آزمایش نشان داد که بیشترین عملکرد دانه (۶/۸ تن در هکتار)، عملکرد زیستی (۱۴/۶ تن در هکتار) و شاخص برداشت (۴۶/۶ درصد) تریتیکاله از روش خاک ورزی متداول به دست آمد که تفاوت معنی داری با تیمار کم خاک ورزی (با میانگین عملکرد دانه ۶/۳ تن در هکتار، عملکرد زیستی ۱۳/۹ تن در هکتار و شاخص برداشت ۴۵/۳ درصد) نداشت (Hosseinzadeh et al., 2024). نتایج ارزیابی اثر کم خاک ورزی (عمق ۱۰ و ۲۰ سانتی متر) و خاک ورزی متداول (عمق ۳۰ سانتی متر) بر ویژگی های دینامیکی خاک و عملکرد تریتیکاله زمستانه نشان داد که خاک ورزی با عمق ۲۰ سانتی متر با بهبود حاصلخیزی و حفظ ویژگی های خاک، باعث افزایش عملکرد و همچنین کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در زراعت تریتیکاله می شود (Vigil et al., 2016). ژو و همکاران (Xu et al., 2021) با مقایسه سه روش

خاک‌ورزی در مزارع شالیزاری جنوب چین گزارش دادند که تیمارهای بدون خاک‌ورزی (کاشت پنج روز پیش از برداشت برنج، بدون شخم و کاشت یک روز پس از برداشت، بدون شخم) در مقایسه با خاک‌ورزی مرسوم (کاشت بعد از برداشت برنج با شخم متداول)، اثر معنی‌داری بر عملکرد ماده خشک و پروتئین خام گندم علوفه‌ای و ریگراس ایتالیایی نداشت. روش بی‌خاک‌ورزی باعث افزایش نیتروژن کل و ماده آلی خاک شده و چگالی ظاهری خاک افزایش و تخلخل کل کاهش یافتند. آنها همچنین گزارش کردند که روش بدون خاک‌ورزی در مقایسه با خاک‌ورزی متداول، اثر معنی‌داری بر عملکرد ماده خشک و پروتئین خام گندم علوفه‌ای نداشت (Xu et al., 2024). خان و همکاران (Khan et al., 2020) گزارش کردند که بیشترین عملکرد علوفه تر و خشک ذرت (به ترتیب ۴۲/۳ و ۷/۸ تن در هکتار) و سورگوم (به ترتیب ۳۱ و ۵/۷ تن در هکتار) در تیمار بدون خاک‌ورزی حاصل شد. اثر مثبت روش‌های کم‌خاک‌ورزی و بدون خاک‌ورزی بر ویژگی‌های زراعی و عملکرد دانه و کاه غلات و ویژگی‌های فیزیکی‌شیمیایی و زیستی خاک توسط سایر محققان نیز گزارش شده است (Nunes et al., 2020).

با وجود آزمایش‌های متعدد، اثر ترکیب روش‌های خاک‌ورزی و مقادیر کود نیتروژن در شرایط اراضی شالیزاری کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. پژوهش حاضر با هدف شناسایی مناسب‌ترین روش خاک‌ورزی و مقدار بهینه کود نیتروژن برای افزایش عملکرد و کیفیت علوفه تریتیکاله در کشت دوم پس از برداشت برنج انجام شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش به صورت کرت‌های خردشده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار طی سال‌های زراعی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ و ۱۴۰۲-۱۴۰۱ در اراضی

شالیزاری مؤسسه تحقیقات برنج کشور، رشت اجرا شد. مزرعه محل اجرای آزمایش در ۳۷ درجه و ۱۳ دقیقه عرض شمالی و ۴۹ درجه و ۳۹ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار مبدأ واقع شده و ارتفاع آن ۱۸ متر بالاتر از سطح آب‌های آزاد است. تیمارهای آزمایشی شامل روش‌های خاک‌ورزی در سه سطح بدون خاک‌ورزی (کاشت بذر در شیارهای ایجاد شده با استفاده از شیار بازکن دستی)، کم‌خاک‌ورزی (یک بار استفاده از روتواتور در عمق حدود ۱۵ سانتی‌متر) و خاک‌ورزی متداول (شخم برگردان‌دار همراه با دو بار روتواتور)، به عنوان کرت اصلی و مصرف کود نیتروژن در پنج سطح صفر، ۴۶، ۹۲، ۱۳۸ و ۱۸۴ کیلوگرم در هکتار (از منبع اوره) (Rabiee et al., 2024) به عنوان کرت فرعی در نظر گرفته شدند. تریتیکاله مورد استفاده در آزمایش رقم پاژ بود. پاژ دومین رقم تریتیکاله کشور است که توسط مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر اصلاح و در سال ۱۳۹۴ از سوی شورای عالی تحقیقات کشاورزی، منابع طبیعی و آموزش وزارت جهاد کشاورزی نام‌گذاری و معرفی شده است. رقم پاژ دارای پتانسیل عملکرد بالا (عملکرد دانه بیش از ۷۰۰۰ کیلوگرم در هکتار)، زودرسی نسبی (۱۵ تا ۳۰ روز نسبت به ارقام دیررس)، مقاومت به خوابیدگی و بیماری‌های رایج گندم (به ویژه زنگ زرد) است و به دلیل تحمل قابل قبول به سرما، برای کاشت در مناطق معتدل در سطح کشور پیشنهاد شده است. این رقم برای استفاده دو منظوره (علوفه سبز و دانه) نیز مناسب بوده و در اراضی کم‌بازده از موفقیت بیشتری نسبت به گندم جو برخوردار داشته و تهیه سیلوی آن نیز موفقیت‌آمیز است. اطلاعات هواشناسی محل اجرای آزمایش و نتایج تجزیه خاک در جدول‌های ۱ و ۲ ارائه شده است.

پس از برداشت محصول برنج، عملیات آماده‌سازی خاک مزرعه برای هر دو فصل در اواخر مهر اجرا شد. در تیمار بدون خاک‌ورزی هیچ‌گونه عملیات خاک‌ورزی انجام نشد و کاشت بذر در شیارهای ایجاد

جدول ۱- اطلاعات هواشناسی محل اجرای آزمایش (۱۴۰۰-۰۱ و ۱۴۰۱-۰۲)

Table 1. Meteorological information of the experiment site (2021-2023)

Year سال	Months	ماه	میانگین دما Mean temperature (°C)	دما Temperature (°C)		بارندگی Rainfall (mm)	ساعات آفتابی Sunny hours (hr)
				Maximum	Minimum		
۱۴۰۱-۱۴۰۰ 2021-2022	Nov.	آبان	10.1	16.2	4.1	100.5	74.4
	Dec.	آذر	13.1	18.9	7.3	30.1	127.1
	Jan.	دی	7.3	12.4	2.3	146.6	109.9
	Feb.	بهمن	8.6	14.5	2.8	72.6	146.6
	Mar.	اسفند	10.1	13.8	6.4	122.6	72.4
	Apr.	فروردین	13.4	19.1	7.7	40.5	161.4
	May	اردیبهشت	17.6	21.8	13.4	19.0	53.7
۱۴۰۲-۱۴۰۱ 2022-2023	Nov.	آبان	14.0	19.4	8.6	70.2	74.6
	Dec.	آذر	10.8	14.0	7.5	108.8	63.6
	Jan.	دی	7.2	11.7	2.7	77.1	101.4
	Feb.	بهمن	6.6	11.3	1.9	109.4	107.4
	Mar.	اسفند	12.9	18.6	7.2	76.1	125.4
	Apr.	فروردین	14.8	20.3	9.3	53.9	157.1
	May	اردیبهشت	19.1	24.7	13.4	8.7	58.1

جدول ۲- ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش

Table 2. Physical and chemical properties of soil at the experiment site

اسیدیته pH	بافت خاک Soil texture	هدایت الکتریکی EC (dS.m ⁻¹)	کربن آلی OC (%)	نیتروژن N (%)	فسفر P (mg.kg ⁻¹)	پتاسیم K (mg.kg ⁻¹)
7.24	Silty-Clay	0.87	1.32	0.14	18.4	160

شده با شیار بازکن داسی شکل به عمق پنج سانتی متر به صورت دستی انجام شد. در تیمار کم خاک ورزی، عملیات شخم یک بار و با استفاده از روتواتور در عمق حدود ۱۵ سانتی متری اجرا شد و در تیمار خاک ورزی کامل شخم اولیه با گاو آهن برگردان دار در عمق ۲۵ سانتی متر اجرا شده و سپس خاک ورزی ثانویه طی دو مرحله با استفاده از روتواتور انجام شد. به منظور خروج آب اضافی، زه کش هایی به عمق ۳۰ سانتی متر در اطراف زمین و بین تکرارها احداث شد. ابعاد کرت های آزمایشی ۱۰×۲ متر، فاصله بین تکرارها دو متر و فاصله بین کرت ها یک متر بود. عناصر غذایی مورد نیاز پایه بر اساس نتایج تجزیه خاک شامل کود نیتروژن (از منبع اوره) بر اساس تیمارهای آزمایشی، ۵۰ کیلوگرم فسفر (از منبع سوپرفسفات تریپل) و ۵۰ کیلوگرم پتاسیم (از منبع سولفات پتاسیم) قبل از کاشت در سطح مزرعه به طور یکنواخت به خاک داده شدند. کاشت بذر تریتی کاله بر اساس ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار به صورت دستی با فاصله

ردیف ۲۰ سانتی متر در ردیف هایی به طول ۱۰ متر (ده ردیف کاشت) انجام شد. تاریخ کاشت در سال اول آزمایش ۱۷ آبان و در سال دوم ۱۴ آبان بود. دو سوم کود نیتروژن تخصیص یافته در زمان کاشت و یک سوم آن نیز به صورت سرک در بازه زمانی بین شروع تا اواسط پنجه زنی (در مراحل ۲۱ تا ۲۴ کد بندی زیداکس) در کرت های آزمایشی به طور یکنواخت پخش شد. کنترل مکانیکی و شیمیایی علف های هرز در طی فصل رشد انجام نشد. برای مبارزه با آفت حلزون در مرحله ۳ تا ۴ برگی گیاهچه ها از سم متالدهاید به میزان سه کیلوگرم در هکتار استفاده شد.

صفات گیاهی مورد ارزیابی شامل تعداد روز تا سبز شدن گیاهچه، تراکم بوته ها در زمان برداشت، ارتفاع بوته، تعداد پنجه، عملکرد علوفه تر، عملکرد علوفه خشک، محتوای پروتئین علوفه و عملکرد پروتئین بودند. فاصله بین زمان کاشت تا سبز شدن ۵۰ درصد گیاهچه ها در هر کرت به عنوان تعداد روز تا سبز شدن در نظر گرفته شد.

برای تعیین تراکم بوته در زمان برداشت علوفه در قسمت میانی هر کرت، از چارچوب چوبی به ابعاد ۱×۱ متر استفاده شد و پس از شمارش بوته‌ها، میانگین تراکم بوته برای هر کرت ثبت شد. برداشت علوفه تریتیکاله بر مبنای کدبندی زایدکس در مراحل ۸۱ تا ۸۹ (آغاز مرحله خمیری نرم تا رسیدگی کامل) در ۱۶ و ۱۲ اردیبهشت به ترتیب در سال اول و دوم آزمایش انجام شد (Zadoks et al., 1974). عملکرد علوفه خشک، پس از خشکاندن علوفه تر در آون بر مبنای رطوبت ۱۵ درصد محاسبه شد. برای اندازه‌گیری محتوای پروتئین علوفه، نمونه علوفه خشک آسیاب و سپس به روش هضم تر، محتوای نیتروژن کل علوفه با استفاده از روش کج‌لدال تعیین شد. از حاصلضرب محتوای نیتروژن علوفه در عدد ۶/۲۵، محتوای پروتئین خام علوفه تعیین شد. عملکرد پروتئین علوفه از حاصلضرب عملکرد ماده خشک در محتوای پروتئین خام محاسبه شد. قبل از تجزیه واریانس داده‌ها، یکنواختی واریانس خطای آزمایشی با استفاده از آزمون بارتلت انجام شد. تجزیه مرکب داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS (SAS, version 9.4) و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون توکی در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر تیمارهای خاک‌ورزی بر تعداد روز تا سبز شدن گیاهچه در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین (۹/۴ روز) و کمترین (۸/۸ روز) روز تا سبز شدن گیاهچه‌های تریتیکاله به ترتیب مربوط به تیمارهای بدون خاک‌ورزی و خاک‌ورزی متداول بود. تفاوت بین تیمار بدون خاک‌ورزی و تیمار کم‌خاک‌ورزی (۹/۱ روز) معنی‌دار نبود (جدول ۳).

به نظر می‌رسد که تفاوت در تعداد روز تا سبز شدن گیاهچه در تیمارهای خاک‌ورزی ناشی از تغییر شرایط

شیمیایی، فیزیکی، دمایی و رطوبتی بستر بذر باشد. فشردگی خاک، کاهش خلل و فرج، تهویه محدود و نفوذپذیری کم در روش بدون خاک‌ورزی، احتمالاً باعث کاهش دسترسی بذر به اکسیژن و کندی جوانه‌زنی و رشد اولیه گیاهچه می‌شود. به علاوه، وجود بقایای گیاهی، علف‌های هرز و کلوخه‌های درشت مانع از گرم شدن یکنواخت خاک و تماس بذر با خاک شده و استقرار گیاهچه با کندی مواجه می‌شود. به علاوه توزیع نامناسب عناصر غذایی به دلیل عدم زیر و رو شدن خاک در شیوه بدون خاک‌ورزی از عواملی است که با ایجاد اختلال در رشد، باعث افزایش طول مدت سبز شدن گیاهچه‌ها می‌شود. قاضی‌نژاد و همکاران (Ghazinejad et al., 2021) نیز گزارش کردند که بیشترین ضریب سرعت سبز شدن گیاهچه (۳/۴۷ درصد) در تیمار عدم وجود بقایای گیاهی به دست آمد که نسبت به تیمار وجود بقایا ۳۴ درصد افزایش ۳۴ داشت. آنها اظهار داشتند که در تیمار وجود بقایای گیاهی، ناکافی بودن دما برای جوانه‌زنی بذر باعث عدم استقرار مناسب گیاهچه و کاهش ضریب سرعت سبز شدن آن بود. گزارش شده است که عدم وجود بقایا بر سطح خاک باعث گرم شدن سریع تر خاک و افزایش ضریب سرعت سبز شدن بذر می‌شود (Barzegar et al., 2004). این نتایج نشان می‌دهد که برهم‌کنش عواملی مانند وجود یا عدم بقایا، دما، توزیع رطوبت و تهویه خاک از عوامل تعیین‌کننده سرعت سبز شدن گیاهچه‌ها بوده و انتخاب روش مناسب خاک‌ورزی دارای نقش تعیین‌کننده‌ای در بهینه‌سازی شرایط برای یکنواختی سبز شدن و استقرار موفق گیاهچه‌های تریتیکاله است.

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر تیمارهای کود نیتروژن بر ارتفاع بوته در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که تیمارهای ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۱۵۴/۸ سانتی‌متر و شاهد بدون مصرف کود با

"اثر روش های خاک ورزی و مصرف کود نیتروژن بر عملکرد،...سیدی و همکاران، ۱۴۰۴، ۱۷۹-۱۶۵"

جدول ۳- مقایسه میانگین صفات گیاهی تریتیکاله در تیمارهای خاک ورزی

Table 3. Mean comparison of plant traits of triticale in tillage method treatments

Treatments	تیمارهای آزمایشی	روز تا سبز شدن Days to seedling emergence	تراکم بوته Plant density (plant.m ⁻²)	عملکرد پروتئین Protein yield (kg.ha ⁻¹)	عملکرد علوفه خشک Dry forage yield (kg.ha ⁻¹)	عملکرد علوفه تر Fresh forage yield (kg.ha ⁻¹)
Tillage methods	روش های خاک ورزی					
No-tillage	بدون خاک ورزی	9.4a	222b	1447b	9375b	34780b
Minimum tillage	کم خاک ورزی	9.1b	237a	1787a	11329a	36886a
Conventioal tillage	خاک ورزی متداول	8.8b	246a	1870a	11725a	38423a

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری ندارند

Means in each coloumn followed by similar leter(s) are not significantly different at 5% probability level, using Tukey's test

جدول ۴- مقایسه میانگین صفات گیاهی تریتیکاله در تیمارهای کود نیتروژن

Table 4. Mean comparison of plant traits of triticale in nitrogen fertilizer treatments

Treatments	تیمارهای آزمایشی	ارتفاع بوته Plant height (cm)	تعداد پنجه No. Tiller	تراکم بوته Plant density (plant.m ⁻²)	عملکرد علوفه تر Freash forage yield (kg.ha ⁻¹)	عملکرد علوفه خشک Dry forage yield (kg.ha ⁻¹)	محتوای پروتئین Protein content (%)	عملکرد پروتئین Protein yield (kg.ha ⁻¹)
Nitrogen (kg.ha ⁻¹)	کود نیتروژن							
Zero (Control)	صفر	119.1c	3.3c	209c	21742d	6385d	10.8d	689e
46	۴۶	137.3b	4.2b	228bc	34443c	9703c	14.3c	1391d
92	۹۲	142.9ab	4.6b	235ab	38398b	11117b	15.3b	1708c
138	۱۳۸	152.4a	5.1a	249a	43620a	12918a	17.1a	2224b
184	۱۸۴	154.9a	5.1a	254a	45281a	14030a	17.7a	2494a

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری ندارند

Means in each coloumn followed by similar leter(s) are not significantly different at 5% probability level, using Tukey's test

میانگین ۱۱۹/۱ سانتی متر، به ترتیب دارای بیشترین و کمترین میانگین ارتفاع بوته بودند. تفاوت بین تیمار ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با تیمار ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار (۱۵۲/۴ کیلوگرم در هکتار) معنی دار نبود (جدول ۴). ربیعی و همکاران (Rabiee et al., 2015) گزارش کردند که تیمارهای صفر (با میانگین ۱۰۶/۵ سانتی متر) و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (با میانگین ۱۳۳/۲ سانتی متر) به ترتیب دارای بیشترین و کمترین ارتفاع بوته در زراعت گیاه تریتیکاله بودند. نتایج یک آزمایش نشان داد که رابطه ارتفاع بوته و مقدار کود نیتروژن خطی بوده و با افزایش مصرف نیتروژن، ارتفاع بوته تریتیکاله افزایش یافت (YuGuo et al., 2006).

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر تیمارهای کود نیتروژن بر تعداد پنجه تریتیکاله در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که تیمارهای ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۵/۱ عدد پنجه و شاهد بدون مصرف کود با میانگین ۳/۳ عدد پنجه، به ترتیب دارای بیشترین و کمترین تعداد پنجه بودند. تفاوت بین تیمار ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با تیمار ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (۵/۱ عدد پنجه) معنی دار نبود (جدول ۴). در گیاهان غلاتی پس از جوانه زنی، عناصر غذایی برای استقرار اولیه و سریع و توسعه سطح برگ ها جذب شده و انشعابات از ناحیه طوقه تولید می شوند. به نظر می رسد که فزایش مصرف کود نیتروژن در مراحل ابتدایی رشد از طریق افزایش تولید برگ و دوام سطح آن، باعث افزایش سطوح فتوسنتز کننده و افزایش تولید، مصرف و یا ذخیره شیره پرورده در گیاه شده و باعث افزایش تعداد پنجه ها می شود. گزارش شده است که مصرف نیتروژن از طریق افزایش رشد و توسعه ریشه ها (طول، وزن و حجم ریشه)، باعث بهبود ظرفیت جذب آب و عناصر غذایی از خاک شده و شرایط مناسبی را برای افزایش پنجه زنی فراهم می کند (Fageria, 2009). ارتباط مثبت

بین رشد ریشه و تعداد پنجه در سایر آزمایش ها نیز گزارش شده است (He et al., 2024). نتایج یک آزمایش نشان داد که مقادیر کود نیتروژن تا ۴۸۰ کیلوگرم در هکتار باعث ایجاد تفاوت معنی دار در تعداد پنجه، عملکرد علوفه، محتوای پروتئین خام، ارزش غذایی نسبی علوفه و قابلیت هضم ماده خشک تریتیکاله شد (He et al., 2024). بر این اساس به نظر می رسد که تأمین نیتروژن کافی، نقش مهمی در تحریک پنجه زنی گیاه تریتیکاله با هدف تولید علوفه ایفا می کند.

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر تیمارهای خاک ورزی و کود نیتروژن بر تراکم بوته در زمان برداشت در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که بیشترین (۲۴۶) و کمترین (۲۲۲) تعداد بوته در زمان برداشت به ترتیب مربوط به تیمارهای خاک ورزی متداول و بدون خاک ورزی بودند. تفاوت بین تیمار خاک ورزی متداول با تیمار کم خاک ورزی (۲۳۷ بوته) معنی دار نبود (جدول ۳). نتایج یک آزمایش نشان داد که درصد سبز شدن بوته ها در سیستم خاک ورزی رایج بیشتر از سیستم بدون خاک ورزی بود (Khodadoost et al., 2021). نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که در تیمارهای کود نیتروژن بیشترین (۲۵۴ بوته) و کمترین (۲۰۹ بوته) تراکم بوته ها در زمان برداشت به ترتیب مربوط به تیمارهای ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و شاهد بدون مصرف کود بوده است. تفاوت بین تیمار ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با تیمار ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار (۲۴۹ بوته) معنی دار نبود (جدول ۳). به نظر می رسد که مصرف بهینه نیتروژن در تیمارهای ۱۳۸ و ۱۸۴ کیلوگرم می تواند از طریق بهبود توسعه برگ ها و ساقه ها، سنتز پروتئین ها، افزایش کارایی فتوسنتز و افزایش تحمل گیاه آن ها در برابر تنش های محیطی، باعث افزایش توان رقابتی گیاه و افزایش دوام بوته ها و افزایش تراکم بوته ها زمان برداشت می شود. عدم

تفاوت معنی دار بین تیمارهای ۱۳۸ و ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن می تواند ناشی از اشباع نسبی نیاز گیاه به نیتروژن باشد.

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر تیمارهای خاک ورزی و مقادیر کود نیتروژن بر عملکرد علوفه تر تریکاله در سطح احتمال یک درصد معنی دار بودند. نتایج مقایسه میانگین های تیمارهای خاک ورزی بر عملکرد علوفه تر نشان داد که بیشترین (۳۸۴۲۳ کیلوگرم در هکتار) و کمترین (۳۴۷۸۰ کیلوگرم در هکتار) عملکرد علوفه تر به ترتیب مربوط به تیمارهای خاک ورزی متداول و بدون خاک ورزی بودند. تفاوت بین تیمار خاک ورزی متداول با تیمار کم خاک ورزی (۳۶۸۸۶ کیلوگرم در هکتار) معنی دار نبود (جدول ۳). توزیع نامتقارن مواد غذایی ناشی از عدم اختلاط و همگن سازی بستر بذر، پایین بودن دمای خاک و تهویه نامناسب ریشه (به دلیل وجود بقایای گیاهی) در تیمار بدون خاک ورزی از عواملی هستند که با ایجاد اختلال در رشد ریشه، باعث اختلال در جذب آب و عناصر غذایی و استقرار گیاهچه و افت معنی دار عملکرد علوفه در واحد سطح می شوند (Solhjoui and Javadi, 2016). گزارش شده است که در روش خاک ورزی رایج، توسعه مناسب ریشه، تسهیل جذب آب و مواد مغذی و افزایش استقرار گیاه و شاخص سطح برگ، باعث افزایش عملکرد دانه و زیست توده ذرت علوفه ای شد (Khan et al., 2017). نتایج اثر روش های خاک ورزی بر عملکرد علوفه تر ذرت سیلویی نشان داد که بیشترین عملکرد علوفه از تیمار شخم توأم با دیسک حاصل شد که با تیمار دیسک تفاوت معنی داری نداشت و تیمار بدون خاک ورزی دارای کمترین مقدار عملکرد علوفه تر بود (Mohseni and Haddadi, 2016). نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که بیشترین (۴۵۲۸۱ کیلوگرم در هکتار) و کمترین (۲۱۷۴۲ کیلوگرم در هکتار) عملکرد علوفه تر به ترتیب مربوط به تیمارهای ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و شاهد بدون مصرف کود بودند.

تیمار ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار دارای تفاوت معنی داری با تیمار مصرف ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار (۴۳۶۲۰ کیلوگرم در هکتار) نبود (جدول ۳). افزایش مصرف نیتروژن باعث افزایش جذب آن در ژنوتیپ های تریکاله گیاه و افزایش عملکرد آن شد (Chabok et al., 2021). از جمله دلایل برتری تیمارهای ۱۳۸ و ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار نسبت به سایر تیمارهای آزمایشی، می توان به افزایش ارتفاع بوته، افزایش تعداد پنجه ها و تعداد بوته در واحد سطح (جدول ۴) اشاره کرد که دارای تفاوت معنی داری با سایر تیمارهای کود نیتروژن بود. نتایج یک آزمایش نشان داد که در زراعت تریکاله مقادیر ۱۵۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به ترتیب با میانگین ۳۸۸۲۰ و ۴۰۶۱۹ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد علوفه تر را داشتند. در تیمار عدم مصرف نیتروژن کمترین (۲۶۱۹۱ کیلوگرم در هکتار) عملکرد علوفه تر حاصل شد. علت اصلی افزایش عملکرد علوفه تر در تیمارهای ۱۵۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به افزایش ارتفاع بوته و افزایش تعداد پنجه ها نسبت داده شد (Rabiee et al., 2015). از دلایل افزایش عملکرد علوفه تر در مقادیر بالاتر کود نیتروژن می توان به تراکم بوته بیشتر در تیمارهای یاد شده اشاره کرد، به طوری که مصرف ۱۳۸ کیلوگرم کود نیتروژن در هکتار باعث افزایش ۹ و ۵/۷ درصدی تراکم بوته ها در زمان برداشت شد (جدول ۴). به نظر می رسد که مقادیر بالاتر کود نیتروژن باعث استفاده مطلوب از این عنصر و ذخیره مواد پرورده بیشتر در میانگروه ها و زمستان گذرانی موفق بوته های تریکاله شده و تراکم بوته بالاتری حفظ شد. رابطه مثبت بین تراکم بوته در واحد سطح و عملکرد علوفه توسط سایر محققان نیز گزارش شده است (Mohseni and Haddadi, 2016).

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که برهمکنش تیمارهای خاک ورزی و کود نیتروژن بر عملکرد علوفه خشک تریکاله در سطح احتمال پنج

درصد معنی دار بود. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین (۱۴۷۳۷) کیلوگرم در هکتار) و کمترین (۶۱۷۴) کیلوگرم در هکتار) عملکرد علوفه خشک به ترتیب از تیمار خاک و نیتروژن متداول و مصرف ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و تیمار بدون خاک و نیتروژن و عدم مصرف کود حاصل شدند. تیمار خاک و نیتروژن متداول و مصرف ۱۸۴ نیتروژن در هکتار تفاوت معنی داری با تیمار کم خاک و نیتروژن و مصرف ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار (۱۳۷۹۳) کیلوگرم در هکتار) نداشت (جدول ۵). نتایج یک آزمایش در ایالت کانزاس آمریکا نشان داد که در کلیه کرت‌های آزمایشی، مصرف ۷۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (با میانگین ۵۴۹۹ کیلوگرم در هکتار) باعث افزایش معنی دار عملکرد علوفه خشک تریتیکاله نسبت به تیمار شاهد (با میانگین ۴۶۶۱ کیلوگرم در هکتار) شد. با این حال، تفاوت بین تیمارهای ۵۶ و ۷۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار معنی دار نبود (Obour et al., 2020). نتایج آزمایش ژانگ و همکاران (Zhang et al., 2025) نشان داد که افزایش مصرف نیتروژن تا ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش متابولیت‌های ثانویه نظیر فسفواتانول آمین، آسپاراژین و سایر اسیدهای آمینه در گیاه تریتیکاله می‌شود. این متابولیت‌ها در ساختار غشاهای سلولی، انتقال نیتروژن و سنتز پروتئین نقش داشته و باعث افزایش رشد و افزایش عملکرد زیستی گیاه می‌شوند. یافته‌های آزمایش حاضر، منطبق با نتایج سایر محققان است که در آنها گزارش شده است با افزایش مصرف کود نیتروژن، عملکرد علوفه خشک تریتیکاله و سایر گیاهان علوفه‌ای از خانواده غلات افزایش می‌یابد (BenYoussef et al., 2019). در آزمایش حاضر ارتفاع بوته، تعداد پنجه و تراکم بوته در تیمارهای کم خاک و نیتروژن و متداول دارای افزایش معنی داری نسبت به تیمار بدون خاک و نیتروژن بودند و عملکرد علوفه خشک تریتیکاله نیز در تیمارهای یاد شده افزایش معنی داری نسبت به تیمار بدون

خاک و نیتروژن داشت. تیمار کم خاک و نیتروژن نیز تفاوت معنی داری با تیمار خاک و نیتروژن متداول نداشت. نتایج یک آزمایش نشان داد که در تیمارهای کم خاک و نیتروژن و خاک و نیتروژن متداول، مصرف ۷۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار برای افزایش عملکرد ارقام بهاره تریتیکاله برتری داشت (Jaskiewicz, 2021). با توجه به نتایج حاصله، عملیات خاک و نیتروژن مبتنی بر اصول کشاورزی حفاظتی به دلایلی نظیر کاهش هزینه‌های آماده‌سازی تهیه بستر بذر و مصرف سوخت، توجیه پذیر و منطقی به نظر می‌رسد.

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر نیتروژن بر محتوای پروتئین علوفه تریتیکاله در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که مصرف ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۱۷/۷ درصد و تیمار شاهد بدون مصرف کود با میانگین ۱۰/۸ درصد، به ترتیب دارای بیشترین و کمترین محتوای پروتئین علوفه بودند. تیمار ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار تفاوت معنی داری با تیمار ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (۱۷/۱ درصد) نداشت (جدول ۴). با افزایش مصرف نیتروژن میزان پروتئین خام علوفه افزایش یافت. نیتروژن جزئی از ساختمان اسیدهای آمینه ضروری است که پیش ماده اصلی ساخت پروتئین می‌باشند. از این رو به نظر می‌رسد که افزایش مصرف نیتروژن از طریق بهبود فرآیندهای ساخت پروتئین، باعث افزایش ذخیره پروتئین در پیکره گیاه می‌شود. به گزارش یو و همکاران (You et al., 2023) افزایش مصرف کود نیتروژن تا ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش محتوای پروتئین علوفه تریتیکاله شد. خالص رو و همکاران (Khalesro et al., 2010) گزارش کردند که افزایش کود نیتروژن باعث افزایش معنی دار محتوای پروتئین خام علوفه سورگوم تا ۱۵/۵ درصد شد و سطوح کود بالاتر معنی دار نبود. گزارش شده است که مصرف کود نیتروژن ضمن افزایش عملکرد علوفه

خشک، باعث افزایش محتوای پروتئین خام و کل مواد مغذی قابل هضم علوفه تریتیکاله شد و همزمان محتوای عناصر کلسیم، فسفر و پتاسیم بافت گیاهی نیز با مصرف کود نیتروژن افزایش یافتند (Obour et al., 2020). نتایج یک آزمایش نشان داد که افزایش مصرف کود نیتروژن باعث افزایش ۱۸ درصدی پروتئین خام و افزایش ارزش غذایی علوفه در کشت مخلوط چاودار و ماشک زمستانه شد (BenYoussef et al., 2019). نتایج یک آزمایش دیگر نشان داد که مصرف کود نیتروژن باعث افزایش محتوای پروتئین خام در قسمت های ساقه، برگ و بلال ذرت علوفه ای و کل گیاه شد و محتوای الیاف محلول در شوینده های اسیدی و خنثی کاهش یافتند (Ma et al., 2023). افزایش محتوای پروتئین خام علوفه تریتیکاله در اثر مصرف کود نیتروژن توسط سایر محققان نیز گزارش شده است (Mi et al., 2025; YuGuo et al., 2006).

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که برهمکنش تیمارهای خاک ورزی و کود نیتروژن بر عملکرد پروتئین علوفه تریتیکاله در سطح احتمال پنج درصد معنی دار بود. نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که بیشترین (۲۶۳۰ کیلوگرم در هکتار) و کمترین عملکرد پروتئین (۶۵۵ کیلوگرم در هکتار) به ترتیب از تیمار خاک ورزی متداول و ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و تیمار بدون خاک ورزی و عدم مصرف کود حاصل شد. تیمار خاک ورزی متداول و ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار تفاوت معنی داری با تیمار کم خاک ورزی و ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (۲۴۰۸ کیلوگرم در هکتار) نداشت (جدول ۵). به نظر می رسد که در تیمار بدون خاک ورزی و عدم مصرف کود نیتروژن، شرایط فیزیکی و شیمیایی خاک برای جذب نیتروژن مناسب نبوده است. در چنین شرایطی، نیتروژن معدنی قابل جذب در ناحیه ریشه بسیار کم بوده و رشد گیاه و سنتز پروتئین به شدت محدود می شود.

این احتمال وجود دارد که عدم انجام عملیات خاک ورزی و عدم مصرف کود نیتروژن با کاهش سرعت معدنی شدن مواد آلی و نیز محدودیت تثبیت بیولوژیکی نیتروژن به وسیله میکروارگانیسم ها در لایه سطحی خاک، باعث رقابت میکروارگانیسم ها با گیاه برای کسب نیتروژن شده و جذب این عنصر توسط ریشه محدود می شود (The et al., 2021). نتایج نشان داد که در تیمار کم خاک ورزی همراه با مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار عملکرد پروتئین مشابه تیمار خاک ورزی متداول و مصرف ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بود. این موضوع نشان دهنده کارآیی بالاتر مصرف نیتروژن در این تیمار است که احتمالاً ناشی از افزایش فعالیت میکروبی خاک، تهویه مناسب و توزیع مؤثر نیتروژن در منطقه ریشه بوده است. گزارش شده است که کاهش شدت خاک ورزی همراه با مصرف مقادیر مناسب نیتروژن، باعث افزایش پایداری خاک، کاهش هدررفت نیتروژن و حفظ رطوبت خاک می شود که این شرایط باعث افزایش جذب نیتروژن و به تبع آن، افزایش سنتز پروتئین می شود. این موضوع که می توان با مصرف نیتروژن کمتر و مدیریت مناسب خاک ورزی، به عملکرد مشابه تیمار نیتروژن بالا دست یافت، از منظر اقتصادی و زیست محیطی نیز اهمیت زیادی دارد. این احتمال وجود دارد که افزایش رشد گیاه می تواند باعث افزایش ظرفیت ساخت و ذخیره ترکیبات نیتروژنی شده و از طریق افزایش بیان ژن های مرتبط با سنتز پروتئین و افزایش فعالیت آنزیم های نیتروژن دار موجب بهبود کیفیت تغذیه ای علوفه شود. کیانی و همکاران (Kiani et al., 2014) گزارش کردند که با افزایش مقدار مصرف نیتروژن، سطح برگ افزایش یافته و افزایش نسبت برگ به ساقه باعث افزایش محتوای پروتئین و کاهش بخش های خشبی و لیگنینی علوفه شد.

جدول ۵- مقایسه میانگین صفات گیاهی تریتیکاله در برهمکنش تیمارهای خاک و نیتروژن

Table 5. Mean comparison of plant traits of triticale in interaction of tillage method and nitrogen fertilizer

treatments					
Treatments		تیمارهای آزمایشی	عملکرد علوفه خشک	عملکرد پروتئین	
Tillage methods		کود نیتروژن	Dry forage yield	Protein yield	
		Nitrogen (kg.ha ⁻¹)	(kg. ha ⁻¹)	(kg. ha ⁻¹)	
No-tillage	بدون خاک و رزی	Zero (Control) صفر	6174h	655g	
		46	46	7916g	1146f
		92	92	9236f	1405e
		138	138	10823de	1751cd
		184	184	12726bc	2279b
Minimum tillage	کم خاک و رزی	Zero (Control) صفر	6482h	713g	
		46	46	10246ef	1451e
		92	92	11811cd	1789cd
		138	138	13793ab	2408ab
		184	184	14630a	2572a
Conventioal tillage	خاک و رزی متداول	Zero (Control) صفر	6499h	700g	
		46	46	10950de	1577de
		92	92	12305c	1930c
		138	138	14138a	2512ab
		184	184	14737a	2630a

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری ندارند
Means in each coloumn followed by similar letter(s) are not significantly different at 5% probability level, using Tukey's test

نتیجه گیری

نتایج این آزمایش نشان داد که بیشترین ارتفاع بوته، تعداد پنجه، تراکم بوته، عملکرد علوفه تر، محتوای پروتئین علوفه و طول دوره رسیدگی تریتیکاله از مصرف ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار حاصل شد. مصرف ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار تفاوت معنی داری با مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار نداشت، بنابراین مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار مناسب ترین توصیه کودی برای تریتیکاله رقم پاژ در اراضی شالیزاری استان گیلان به نظر می رسد و مصرف مقادیر بیشتر کود نیتروژن به دلیل عدم ایجاد تفاوت معنی دار بر عملکرد و کیفیت علوفه تریتیکاله مطلوب نیست. نتایج نشان داد که بیشترین مقدار

عملکرد علوفه خشک و عملکرد پروتئین علوفه تریتیکاله از تیمار خاک و رزی متداول و مصرف ۱۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به دست آمد که تفاوت معنی داری با تیمار کم خاک و رزی و مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار نداشت. بنابراین برای استفاده حداکثری گیاه از عوامل محیطی و دستیابی به بیشترین مقدار عملکرد علوفه تریتیکاله رقم پاژ، کاهش مصرف کودهای نیتروژن دار و اجتناب از معضلات ناشی از مصرف بی رویه آن، اجرای عملیات کم خاک و رزی و مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار در شرایط اراضی شالیزاری پس از برداشت برنج قابل توصیه است.

References

- Al-Hakam, M.R. and Abdul-Alwahid, M.A., 2024. Nitrogen fertilizer effect on growth and yield traits of Triticale (*Triticosecale* Wittmack). *Journal of Breeding and Genetics*, 56(6).

منابع مورد استفاده

<http://doi.org/10.54910/sabrao2024.56.6.32>

- Barzegar, A.R., Asoodar M.A, Eftekhar, A.R. and Herbert, S.J., 2004.** Tillage effects on soil properties and performance of irrigated wheat and clover in semi-arid region. *Journal of Agronomy*, 3(4), pp.237-242. <https://doi.org/10.3923/ja.2004.237.242>
- BenYoussef, S., Kachout, S.S., Abidi, S., Saddem, B., Ismail, J. and Salem, H.B., 2019.** Effect of different levels of nitrogen fertilization on forage yields and quality of hairy vetch (*Vicia villosa*, Roth) triticale (*X Tritcosecale*, Witmack) mixtures. *The Open Agriculture Journal*, 13(1). <https://doi.org/10.2174/1874331501913010090>
- Chabok, Kh., Ajamnorozei, H. and Dadashi, M., 2021.** Effects of amount and timing of nitrogen consumption on grain yield, forage and the amount of some nutrients in new Triticale genotypes. *Applied Field Crops Research*, 4(129), pp.108-127. <https://doi.org/10.22092/aj.2021.123358.1449>
- Fageria, N.K. 2009.** The role of nutrient efficient plants in improving crop yields in the twenty first century. *Journal of Plant Nutrition*, 32(6), pp.1127-1157. <https://doi.org/10.1080/01904160902782739>
- Ghazinejad, M., Monjezi, N., Rahnema Ghahfarokhi, A. and Sheikhdavoodi, M.J., 2021.** Effect of tillage method and wheat residues on physical productivity of water and corn yield in Dezful city, *Journal of Agricultural Science and Sustainable Production*, 32(1), pp.17-33. [In Persian]. doi: 10.22034/saps.2021.43900.2604
- He, J., Liu, H., Ren, Y., Liu, H. and Du, W., 2024.** Effects of nitrogen fertilization rate and seeding density on the forage yield and quality of autumn-sown triticale in an alpine grazing area of the Qinghai-Tibetan Plateau, China. *Grass and Forage Science*, 79(3), pp.392-403. <https://doi.org/10.1111/gfs.12666>
- Hosseinzadeh, S., Fateh, E., Aynehband, A., Masoumeh Farzaneh, M. and Habibi Asl, J., 2024.** The effect of different tillage methods and application of plant residues on yield and growth characteristics of triticale (*X Tritcosecale* Wittmack), *Journal of Agricultural Science and Sustainable Production*, 34(4), pp.379-396. [In Persian]. doi: 10.22034/saps.2024.61454.3215
- Jaskiewicz, B., 2021.** Effect of tillage system and nitrogen fertilization on the yield of selected spring triticale varieties. *Polish Journal of Agronomy*, 46, pp.9-13. <https://doi.org/10.26114/pja.iung.463.2021.46>.
- Khodadoost, F., Pasari, B., Abdullahi, A., Rokhzadi, A. and Mohammadi, Kh., 2021.** Comparison of conventional and conservation tillage systems and different seeding rates on the response of new rainfed wheat cultivars in rainfed conditions of Kermanshah, *Journal of Plant Ecophysiology*, 13(45), pp.1-16. [In Persian]. doi: 20.1001.1.20085958.1400.13.45.1.3
- Khalesro, Sh., AghaAlikhani, M. and Modarres-Sanavy, S.A.M., 2010.** Effect of nitrogen rate on quantitative and qualitative forage yield of maize, pearl millet and sorghum in double cropping system, *Iranian Journal of Field Crops Research*, 8(6), pp.930-938. [In Persian]. doi: 10.22067/gsc.v8i6.8039
- Khan, R., Biswas, S., Kundu, C.K. and Jana, K., 2020.** Effect of conservation tillage on yield and economics of fodder crops. *International Journal of Environment and Climate Change*, 10(12), pp.529-539.

<http://doi.org/10.9734/IJECC/2020/v10i1230335>

- Kiani, S., Siadat, S.A., Moradi Telavat, M.R., Abdali Mashhadi, A. and Sare, M., 2014.** Effect of nitrogen fertilizer application on forage yield and quality of barley (*Hordeum vulgare* L.) and fennel (*Foeniculum vulgare* L.) intercropping, *Iranian Journal of Crop Sciences*, 16(2), pp.77-90. [In Persian]. doi: 20.1001.1.15625540.1393.16.2.1.8
- Ma, R., Jiang, C., Shou, N., Gao, W. and Yang, X., 2023.** An optimized nitrogen application rate and basal topdressing ratio improves yield, quality, and water- and N-use efficiencies for forage maize (*Zea mays* L.). *Agronomy*, 13(1), pp.181. <https://doi.org/10.3390/agronomy13010181>
- Mi, D., Zhou, Z., Zhang, X., Ren, A., Ren, Y., Sun, M. and Gao, Z., 2025.** Exploring the optimal N application to improve the yield, N utilization, and quality of triticale (*Triticosecale* Wittm.) in the Chinese loess parent material area. *Agronomy*, 15(2), pp.369. <https://doi.org/10.3390/agronomy15020369>
- Mohseni, M. and Haddadi, M.H., 2016.** Effects of different tillage systems and plant densities in corn silage yield. *African Journal of Agricultural Research*, 11(46), pp.4774-4778. <https://doi.org/10.5897/AJAR2016.11473>
- Nunes, M.R., Karlen, D.L. and Moorman, T.B., 2020.** Tillage intensity effects on soil structure indicators—A US meta-analysis. *Sustainability*, 12(5), pp.2071. <https://doi.org/10.3390/su12052071>
- Obour, A.K., Holman, J.D. and Schlegel, A., J. 2020.** Spring triticale forage responses to seeding rate and nitrogen application. *Agrosystems, Geosciences and Environment*, 3(1), pp.e20053. <https://doi.org/10.1002/agg2.20053>
- Rabiee, M., Alizade, M.R., Kavosi, M., Allahgholipour, M., Peykan, M., Ahmadzadeh, S., Haghtalab, D. and Aprouz, M., 2020.** Effect of planting method and nitrogen rates on the yield and some agronomic traits of rapeseed (*Brassica napus* L. Delegan) in different tillage systems as second crop after rice, Technical Report, Rice Research Institute of Iran, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Rasht, Iran. [In Persian].
- Rabiee, M., Hosseini, M. and Ebrahimi, M., 2024.** Triticale cultivation as a second culture in paddy field, Technical handbook, No. 97, Rice Research Institute of Iran, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Rasht, Iran. [In Persian]. agrilib.areeo.ac.ir/book_12091.pdf
- Rabiee, M., Jilani, M. and Karimi, Sh., 2015.** Effect of consumption of nitrogen and phosphorus fertilizers on harvest indices and some important agronomical traits of triticale in Guilan area, *Journal of Crops Improvement*, 2(2), pp.313-327. [In Persian]. doi: 10.22059/jci.2015.55183
- Solhjou, A. and A. Javadi., 2016.** The effect of tillage and planting methods in raised bed planting system on irrigated wheat yield. *Applied Field Crops Research*, 29(1), pp.68-74. [In Persian]. doi: 10.22092/aj.2016.109331
- The, S.V., Snyder, R. and Tegeder, M., 2021.** Targeting nitrogen metabolism and transport processes to improve plant nitrogen use efficiency. *Frontiers in Plant Science*, 11, pp.628366.

<https://doi.org/10.3389/fpls.2020.628366>

Xu, L., Tang, G., Wu, D., Han, Y. and Zhang, J., 2024. Effects of tillage and maturity stage on the yield, nutritive composition, and silage fermentation quality of whole-crop wheat. *Frontiers in Plant Science*, 15, pp.1357442.

<https://doi.org/10.3389/fpls.2024.1357442>

Xu, L., Tang, G., Tian, J., Wang, X. and Zhang, J., 2021. Effects of no-tillage sowing on soil properties and forage wheat and Italian ryegrass yields in winter fallow paddy fields. *Peer Journal*, 9, pp.e10573.

<https://doi.org/10.7717/peerj.10573>

You, Y., Liu, G., Yang, X., Wang, Z., Li, Y., Lai, X. and Shen, Y., 2023. Quantifying the flows of nitrogen fertilizer under different application rates in a soil- forage triticale- dairy cow system. *Agronomy*, 13(12), pp.3073. <https://doi.org/10.3390/agronomy13123073>

YuGuo, Z., ZahoRong, D., Cheng, C., XiaoLing, L. and He, S. 2006. Effects of nitrogen application on growth and forage yield of triticale regrowth. *Journal of Anhui Agriculture University*, 33(4), pp.547-550.

<https://www.cabidigitallibrary.org/doi/full/10.5555/20063214371>

Zadoks, J.C., Chang, T.T. and Konzak, C.F., 1974. A decimal code for the growth stages of cereals. *Weed Research*, 14(6), pp.415-421. <https://doi.org/10.1111/j.1365-3180.1974.tb01084.x>

Zhang, X., Ma, H., Jiang, P., Chen, Y., Ma, W., Chen, P. and Sun, Q., 2025. Transcriptome and metabolism study reveals impact of nitrogen fertilizer on triticale. *Protoplasma*, 262(1), pp.179-190.

<https://doi.org/10.1007/s00709-024-01986-3>